పిల్లి పిల్లలు

-ప్రొఫెసర్ ముదిగొండ శివప్రసాద్

పుష్య బహుళ సప్తమి వెళ్ళి అష్టమి వచ్చింది. అంతా డాబాల మీద గాలిపటాలు ఎగరేసుకుంటున్న సమయంలో నేనీ కథ వ్రాస్తున్నాను. నిజానికి ఇది కథకాదు. అట్లా అని కాకుండానూపోదు. ఇదొక కఠోర సత్యం. నిజంగా జరిగిన సంఘటన.

జనవరి 13వ తేదీ భోగినాడు జరిగింది.

ఇందులో అతిశయోక్తులు, అలంకారాలు లేవు. ఇది కథో, వ్యంగ్యమో-వచన రూపంలోని కరుణారస ప్రవాహమో-మీరే చదివి నిర్ణయించుకోండి.

ఇక ఉపోద్ఘాతమెందుకు?

అసలు విషయం చెబుతాను.

నా కథానికల సంపుటి ఈ కథానిక వ్రాస్తున్న సమయానికి చాలా భాగం ముగిసింది. ఇక కవర్ పేజీ గూర్చి, ఆవిష్కరణోత్సవం గూర్చి ఆలోచిస్తున్నాను.

'పోస్ట్' వాకిట్లో కేక.

వెళ్ళి ఉత్తరాలు తెచ్చుకున్నాను. రవీంద్రభారతిలో ఒక ప్రముఖుడికి సన్మానం. అతడు నాకు ఆత్మీయుడు. కాబట్టి వెళ్ళాలి.

శ్రీకృష్ణదేవరాయ భాషా నిలయంలో కవి సమ్మేళనంలో పాల్గొనాలి. భారతీయ విద్యాభవన్‌లో 'పర్యావరణం' పై పెద్ద సదస్సు-జాతీయ అంతర్జాతీయ ప్రముఖులు వస్తున్నారు. వెళ్ళాలి. అన్నింటికి వెళ్ళలేను, వెళ్ళకపోతే బాగుండదు. కాబట్టి కొన్నింటిలో ముఖం చూపించి అటెండెన్సు వేయించుకొని వస్తే చాలు.

ఇలా ఆలోచిస్తూ ఇంట్లోకి రాగానే 'పిల్లి-పిల్లి' అని కేక వినిపించింది.

''ఏమిటి'' అన్నాను ఉలిక్కిపడి.

''ఏమిటేమిటి? పిల్లి పాలగిన్నెలో మూతి పెట్టింది'' అన్నది ఉమాదేవి.

''ఏది పిల్లి?'' అంటూ వంటింట్లోకి వెళ్లి చూచాను లేదు.

''ఇంకా అక్కడ ఉంటుందా? కిటికీలో నుంచి దూకి పారిపోయింది'' అన్నది ఆమె.

నేనేమీ మాట్లాడలేదు-తానే మళ్ళీ అందుకున్నది.

''నేను మొదటి నుండి చెపుతూనే ఉన్నాను. పిల్లిని చనువుగా ఇంట్లో తిరగనివ్వకూడదని-నా మాట ఎవరు వింటారు? ఇప్పుడు ఈ పాలు ఏం చేయాలి?'' అన్నది కోపంగా.

''ఎటు తిరిగి పిల్లి ముట్టింది కాబట్టి దానికే పోస్తే సరి. పైగా అది చూలాలు కూడాను'' అన్నాను అనునయంగా.

ఈమాటలు ఆమెకు ఇంకా కోపాన్ని తెప్పించాయి.

కొంచెం సేపు చిటపటలాడింది.

''అది పిల్లలు పెట్టడానికి కాబోలు ఆ గదిలో నుండి ఈ గదిలోకి ఈ గదిలో నుండి ఆ గదిలోకి తిరుగుతున్నది. పిల్లల్ని పెడితే ఇంక ఇంటినిండా తల్లీ పిల్లలూ తిరుగుతూ నానా కంగాళీ చేస్తాయి''-అన్నది కోపంగా.

''మరైతే ఏం చేయమంటావు?''

''ఏముంది? ఎక్కడైనా వదిలేసి రండి''

''చూడు-చూలాలిని వదిలేసి రావడానికి నేనేమీ లక్ష్మణుణ్ణి కాదు. నోరు లేని జీవం కాబట్టి ఇలా అన్నావు. అదే ఒక రాజకీయ నాయకుడో, గ్యాంగ్‌లీడరో, ఫిలిమ్ హీరోయినో అయితే ఇలా నిర్లక్ష్యంగా మాట్లాడగలవా?''

''అంత మక్కువ ఎక్కువయితే దానిని ఎవరింటికైనా తీసుకుపోయి పురుడు పోయించండి దగ్గరుండి. ఇక్కడ మాత్రం అది ఒక్కక్షణం కూడా ఉండటానికి వీలు లేదు. ఎంతసేపూ మీ గొడవ మీదే కాని నేనెందుకు చెపుతున్నానో పట్టించుకోరేం'' అంటూ అవతలికి వెళ్ళిపోయింది.

> నేనిక నిస్సహాయుణ్ణి. ఏ ఆర్య సమాజిష్టూ నాకు సాయం చేయడం లేదు. ఏ ఫెమినిస్టూ నా ఆడ పిల్లి గూర్చి పట్టించుకోదు. మార్జాల కిశోర న్యాయాన్ని గూర్చి ఈశ్వర తత్వం బోధించే ఏ భక్తునికి నా పిల్లి పురుడు ఒక సమస్యగా కన్పడటం లేదు.

ఆమె అలా అన్నా నాకు మాత్రం పిల్లిమీద మమకారం ఆవగింజంతయినా తగ్గలేదు. నా దగ్గర చాలా పుస్తకాలున్నాయి. బీరువాలో పెట్టినవి పెట్టగా ఇంకా చాలా బయట మిగిలిపోయాయి. ఇంకేం ఎలుకలు క్రమంగా ప్రవేశించాయి. ఈ పిల్లి వచ్చిన దగ్గర నుంచి ఎలుకలు తగ్గిపోయాయి. ఇలా నా పుస్తకాలకు ఈ పిల్లి వల్ల రక్షణ ఏర్పడింది. అట్లాంటి పిల్లిని చూలాలిగా ఉన్నప్పుడు ఏ గోనె సంచిలోకో ఎక్కించి దూరంగా ఏ సీతాఫల్ మండిలోనో వదిలేసి రావడం చాలా అన్యాయంగా అనిపించింది. ఐతే ఈ సమస్యకు పరిష్కారం ఏమిటి? బయట అసలే పుష్యమాసపు చలి. ఎముకలు కొరుక్కుతింటున్నది. ఈ పిల్లి గురించి ఎవరు పట్టించుకుంటారు?

దూడ మూతి కట్టి పాలు పిండుకోవడానికి ఆవును పెంచుతారు-తినడానికి పనికివస్తుందని కోళ్ళను మానవుడు పెంచుతాడు. ఎక్కి తిరగవచ్చని గుర్రాలని, బండి ఎద్దులనూ పెంచుతారు. కాపలాకి పనికివస్తుందని కుక్కలను వాడుకుంటాడు. పిల్లి అపశకునం, దీన్ని గురించి పట్టించుకునేదెవరు?

పూర్వం ఉడుములనీ, మొసళ్ళనీ, ఏనుగులనూ యుద్ధాలలో వాడేవాళ్ళు. కవి సింహం, కవి పుంగవ, కవి దిగ్గజ మద గజయాన వంటి పేర్లతో కళాకారులు గౌరవింపబడేవారు. ఐతే ఎవరూ పిల్లి పురుడు గూర్చి ఆలోచించినట్లు కన్పడరు.

మా ఇంటికి రెండిళ్ళ అవతల మా ఆవిడ తమ్ముడు భాగవతుల ఉదయశంకర్ ఫోటోగ్రఫీ స్టూడియో పెట్టుకున్నాడు. సరే ఏదైనా సహాయం చేస్తాడేమోనని అతని దగ్గరికెళ్ళాను. సమస్యను సాకల్యంగా వివరించాను.

శంకర్ నవ్వి ''బావగారూ, ఇదేమీ మధ్యంతర ఎన్నికలు కాదు. మారే పార్టీ నాయకుల గూర్చి కాదు. బోస్నియా అంతర్జాతీయ సమస్య కాదు. అయోధ్య కాశ్మీరు కాదు. ఆఖరికి మామా అలుళ్ళ రాజకీయ పోరాటం కూడా కాదు. దీనిని గూర్చి అసలు ఆలోచించవలసిన అవసరమే లేదు. డోంట్ వేస్ట్ యువర్ టైమ్'' అన్నాడు. బహుశా 'మైటైం' అని మనసులో అనుకొని ఉంటాడు.

''అది కాదు శంకర్, మనం పట్టించుకోకపోతే ఈ మూగజీవికి కష్టకాలంలో ఆదుకునేది ఎవరు? మీ అక్క చెప్పిన మాటలు నిజం. అది చాలా రోజులుగా వంటింట్లో దూరుతున్నది. పక్కలు పాడు చేస్తున్నది. మీ ఇంట్లో డార్క్ రూం అవతల చెత్తా చెదారం వేశారు కదా-అక్కడ వదిలి పెడదాం ఏమంటావు?'' అన్నాను.

''అది చెత్త చెదారం కాదు బావ గారూ-స్టూడియో ఎక్విప్‌మెంట్. నెగిటి వ్‌ల డబ్బాలు. లోషన్లూ కూడ అక్కడ దాచుకున్నాను. అందుకని వీలుపడదు. పిల్లిమీద ఫోటో తీసి కాలెండర్లు తయారు చేయగలను కాని, పిల్లిని పిల్లలనూ నా ఇంట్లో పురిటికి ఉంచుకోవడం సాధ్యప డదు'' అని ఖండితంగా చెప్పాడు శంకర్.

''మరెలా శంకర్? బ్లూక్రాస్‌కు ఫోన్ చేద్దామా?''

''మీ ఇష్టం-మీరేం చేయాలో అది చేసుకోండి. వాళ్ళు వీధి కుక్కల విష యంలో ఎక్కువ శ్రద్ధ వహిస్తున్నారు. పిల్లి గూర్చి నాకంతగా తెలియదు''

''పోనీ అప్పలాచారి గారి పెరడు ఖాళీగా ఉంది కదూ ఒప్పుకుంటా డేమో''

''లాభం లేదండి. ఆయనకు బల్లి అంటేనే ఎలర్జీ. ఇక పిల్లిని దాని పిల్లలను భరిస్తాడా?
పిల్లి-మల్లి-తల్లి-చెల్లి-మళ్ళీ-మళ్ళీ-రా వే-వల్లీ'' అంటూ సినిమా గేయాలు వ్రాసి డబ్బు సంపాదించుకుంటాడు కానీ, నిజమైన పిల్లిని గూర్చి ఆయన పట్టించుకోడు. వెళ్ళి లేదనిపించుకోవడం ఎందుకు?''

''సంఘ సేవిక పుల్లమ్మగారికి ఫోన్ చేస్తే?''

''ఆవిడ స్త్రీల సమస్యలను గూర్చి ఆలోచిస్తుందేకాని పిల్లుల సమస్య గూర్చి కాదు. కన్యాశుల్కం, వరశుల్కం, బ్రైడ్ బర్నింగ్ ఇలాంటి వేవైనా ఆవిడ దృష్టికి తీసుకువస్తే పరిష్కరిస్తుంది.

''కన్యాశుల్కం ఇప్పుడు ఒక సాంఘిక సమస్య కాదు కదా!''

''కాకపోవచ్చు, కాని ఆ పేరుతో ఒక నాటకం ఉంది. అందులోనూ బ్రాహ్మణ వ్యవస్థపై దుమ్మెత్తి పోశారు. కాబట్టి కన్యా శుల్కాన్ని గౌరవించవలసిందే.''

శంకర్ అరటిపండు వలిచి చేతిలో పెట్టినట్లు ఇంత స్పష్టంగా సమస్యను విడ మరచి చెపుతుంటే ఇక నేనేమీ మాట్లాడ లేకపోయాను. అక్కడి నుండి లేచి వెళ్ళి జైన్ గారింటికి చేరాను.

''ఆయియే-పథారియే-శివప్రసా ద్‌జీ'' ఆప్యాయంగా జైన్‌గారు నన్ను పిలిచి సంక్రాంతి శుభాకాంక్షలు అందజే శారు.

జైన్‌గారు చాలా మంచి మనిషి,

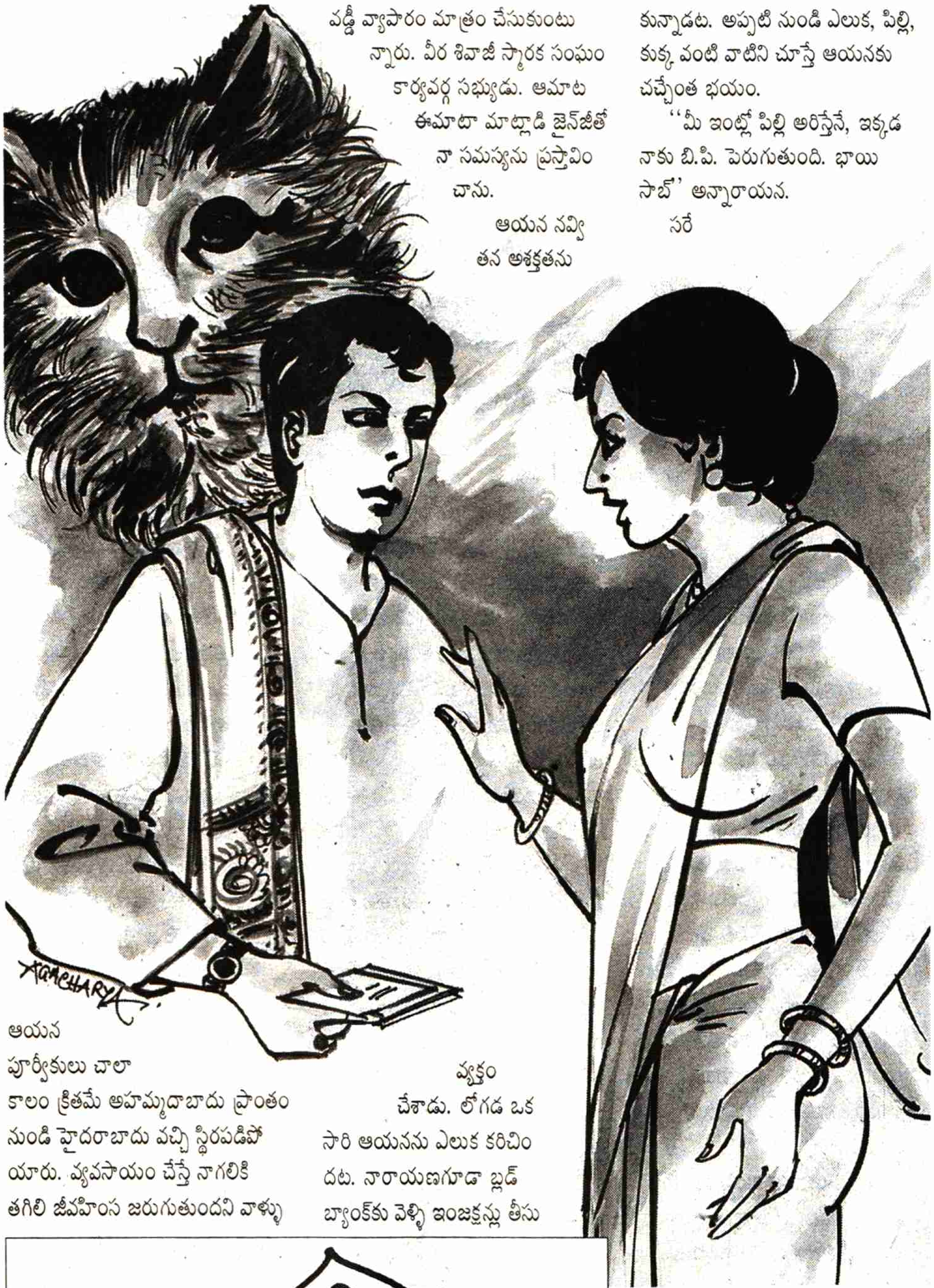

ఆయన పూర్వీకులు చాలా కాలం క్రితమే అహమ్మదాబాదు ప్రాంతం నుండి హైదరాబాదు వచ్చి స్థిరపడిపో యారు. వ్యవసాయం చేస్తే నాగలికి తగిలి జీవహింస జరుగుతుందని వాళ్ళు వడ్డీ వ్యాపారం మాత్రం చేసుకుంటు న్నారు. వీర శివాజీ స్మారక సంఘం కార్యవర్గ సభ్యుడు. ఆమాట ఈమాటా మాట్లాడి జైన్‌జీతో నా సమస్యను ప్రస్తావిం చాను.

ఆయన నవ్వి తన అశక్తతను వ్యక్తం చేశాడు. లోగడ ఒక సారి ఆయనను ఎలుక కరిచిం దట. నారాయణగూడా బ్లడ్ బ్యాంక్‌కు వెళ్ళి ఇంజక్షన్లు తీసు కున్నాడట. అప్పటి నుండి ఎలుక, పిల్లి, కుక్క వంటి వాటిని చూస్తే ఆయనకు చచ్చేంత భయం.

''మీ ఇంట్లో పిల్లి అరిస్తేనే, ఇక్కడ నాకు బి.పి. పెరుగుతుంది. భాయి సాబ్'' అన్నారాయన.

సరే మర్యాదకోసం మరికొంచెం సేపు ఏదో పిచ్చాపాటి మాట్లాడి మెల్లగా జారుకు న్నాను. ఇక నాకు మిగిలిన ఆశాదీపం వెంట్రామావధానిగారు.

''అయ్యా (వెంకట్రామావధాని) వెంకట్రావుగారూ సుప్రభాతం'' అంటూ వెళ్ళాను. ఆయన ఆప్యాయంగా ఆదరిం చాడు. మెల్లగా నా సమస్య ఆయన ముందు ఉంచాను. వెంకట్రావుగారు నన్ను ఒక ఎలుకను చూచినట్లు ఒక్క క్షణం చూచాడు.

''ఇదిగో చూడండి నేను ఎంత నిష్ఠా

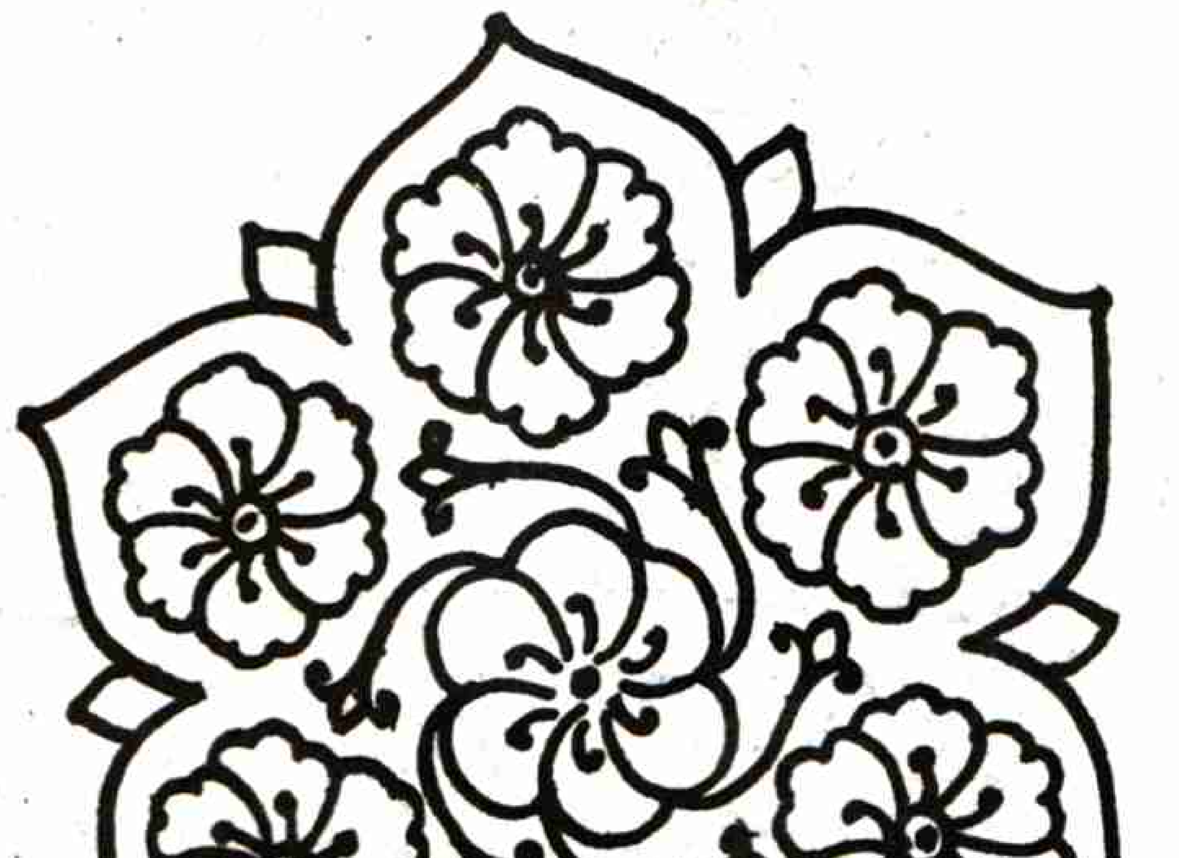

15 చుక్కలు 8 వరుస
ఇ.పద్మావతి దేవి (హైదరాబాద్)

పరుణ్ణో మీకు తెలియనిది కాదు. అలాంటప్పుడు మా ఇంట్లో పిల్లుల పురుళ్ళూ, ఎలుకల సమర్తలూ-అంటూ అపవిత్రం చేయమనడం న్యాయమా?''

''అదేమిటి వెంకట్రావుగారూ మీరు భూత దయ గీతలో చెప్పబడి ఉన్నదని చాలాసార్లు ప్రసంగించారు కదా''

''ఔనయ్యా, మీలాంటి వాళ్ళతో వచ్చిన చిక్కే ఇది. 'భూత' శబ్దం పంచ భూతాల విషయంలో ప్రయోగింపబడినది. జగత్తు మిధ్య. బ్రహ్మమే సత్యం, లేని పిల్లి ఉన్నట్లు నీకు కన్పడుతున్నది. పిల్లిపుట్టకముందు ప్రాగభావం. పోషణ తర్వాత పృధ్వం సాభావం. తెలిసిందా?''

''తెలిసింది..తెలిసింది''అన్నాను పైకి.

ఈ వెంకట్రావు ఒకనాడు కొబ్బరిపచ్చడిలో ఉప్పు తక్కువ అయిందని ఇల్లాలిని కొట్టాడు. ఉప్పు మిధ్య కాదా! దానికి పృధ్వం సాభావమూ-ప్రాగభావమూ వర్తించవా?''అనుకున్నాను.

''చూడండి శివప్రసాద్ గారూ! గోపూజ, హరిణపాలనం, సాత్వికులైన నాలాంటి వారికి చెప్పారు. గుర్రములూ, ఏనుగులూ క్షత్రియులు పోషించవచ్చు. పందులు మరికొందరు పెంచుతారు. అంతేకాని, పిల్లి సమర్త, పిల్లి పురుడు గూర్చి ఏ శాస్త్రంలోనూ చెప్పలేదు. ఐనా మీరు గృహ్య సూత్రములూ, స్మృతులూ, ఉపనిషత్తులూ చదివిన వారే కదా!'' అంటూ నాకే ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు. హతాశుడినై మారు మాట్లాడకుండా ఇంటికి చేరాను.

అప్పుడు నాకు నారాయణ గుర్తుకు వచ్చాడు. అతడు సామ్యవాది శ్రామికుల కోసం ఉద్యమాలు నడుపుతుంటాడు. నేనంటే గౌరవం కూడా ఉంది.

''హల్లో నారాయణా! ఒక పెద్ద సమస్య వచ్చి పడింది''

''ఏమిటి సార్? చెప్పండి. ఎవడయినా భూస్వామి కార్మికులను, కర్షకులను వేధిస్తున్నాడా?''

''కాదు, కాదు, ఇది వేరే సమస్య! ఒక పిల్లి సమస్య అది ఉండటానికి చోటు లేక అవిశ్రాంతంగా తిరుగుతున్నది''

''మరీ జోక్ చేయకండి మాస్టారూ! ఏదైనా వర్గ సంఘర్షణ గూర్చి చెప్పండి వింటాను గాని, ఈ పిల్లి - మల్లి అంటూ తమాషాగా మాట్లాడకండి'' అన్నాడు

ఫోనులో నవ్వుతూ.

నారాయణ నెల జీతం ఇంటికి చేరటం లేదని ఆయన భార్య నాతో చాలా సార్లు చెప్పింది. తాగుడుకూ, తిరుగుళ్లకూ ఖర్చు పెడుతున్నాడని ఆవిడ ఆరోపణ. అలాంటిదేమీ లేదని ఉద్యమాల కోసమే డబ్బు ఖర్చు చేస్తున్నాడని లోగడ నారాయణ నాకొకసారి సంజాయిషీ చెప్పుకున్నాడు.

''నారాయణా! ఐతే పిల్లి సంగతి ఏం చేద్దాం?''

''మాస్టారూ దాని సమస్యను ఎలా పరిష్కరించుకోవాలో దానికి తెలుసు. పైగా పిల్లి బూర్జువా వర్గానికి చెందింది, సుఖభోగాలంటే చాలా యిష్టం. మెత్తగా పరుపులలో దుప్పట్లలో దూరి పడుకుంటూ ఉంటుంది'' అన్నాడు నారాయణ. ఇంకేం చేయను ఫోన్ పెట్టేశాను.

ఇంతలో ఉషారాణి గుర్తుకు వచ్చింది. ఆవిడ ఆమధ్య ఒక పిల్లి కావాలని అడిగింది కూడాను.

''హల్లో రాణిగారూ! నేను శివప్రసాద్‌ను మాట్లాడుతున్నాను. మీరు పిల్లి కావాలన్నారు కదమ్మా! మా పిల్లి ఈనుతున్నది పంపమంటారా?''

''వద్దు సార్! మొన్ననే ఒక పామరేసియన్ కుక్కపిల్లను తెచ్చుకున్నాను. ఇక పిల్లిని పెంచే ఓపిక లేదు. కావాలంటే పిల్లిమీద ఒక నవల వ్రాసి ఏ నిర్మాతకైనా సినిమా కథగా అమ్ముతాను, ఇటీవల కాలంలో ఇటువంటి వాటికి తెర్పై గిరాకీ బాగా ఉంది సార్, పక్షులు..పశువులు..సరీసృపాలే నాయకులు''

''సరే నమ్మా''

''సార్ ఏదైనా గేదె ఈనితే చెప్పండి సార్ జున్నుపాలు తీసుకుంటాను''

''మంచిదమ్మా'' అని ఫోన్ పెట్టేశాను.

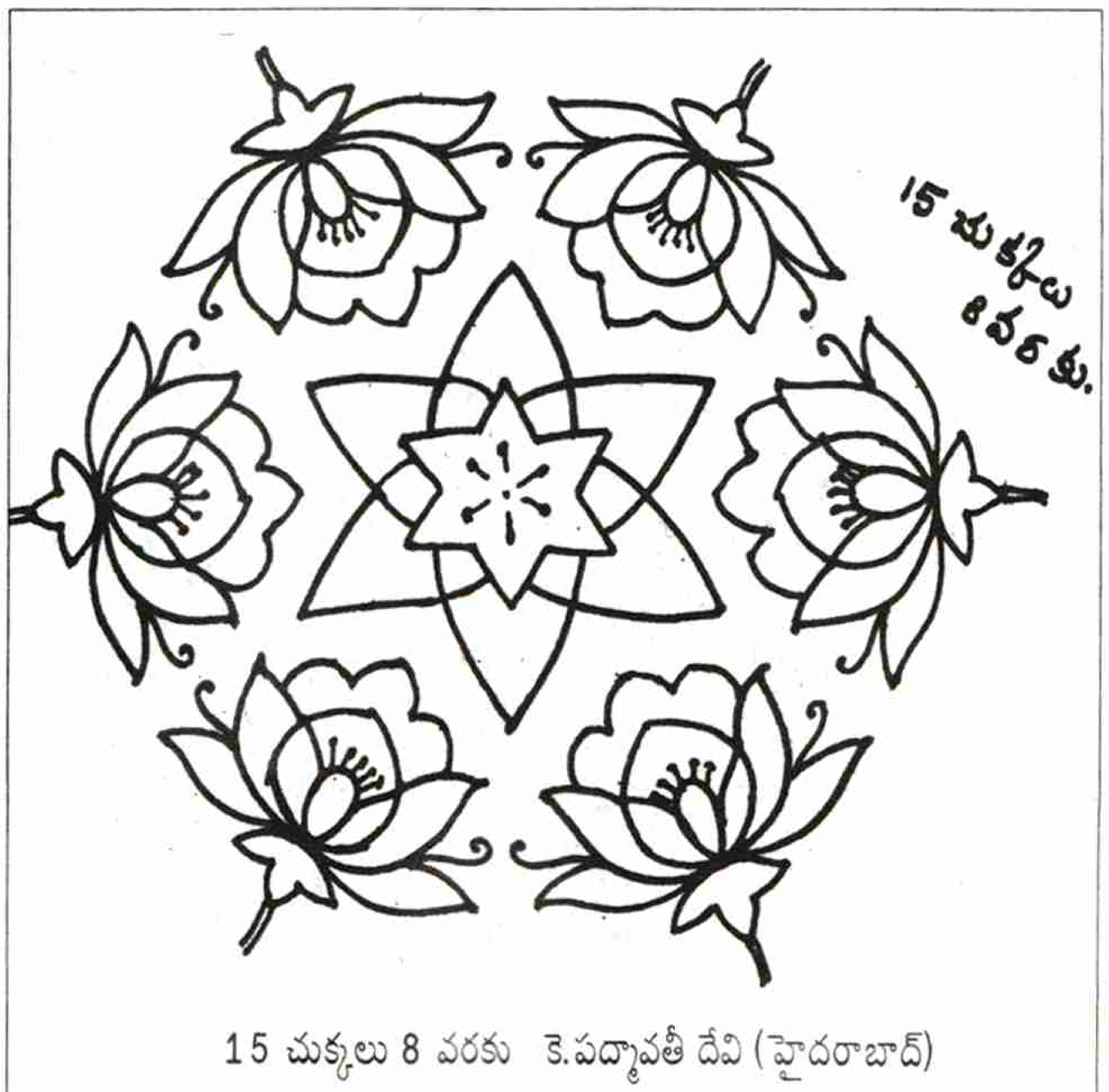

15 చుక్కలు 8 వరకు కె.పద్మావతీ దేవి (హైదరాబాద్)

నేనిక నిస్సహాయుణ్ణి. ఏ ఆర్య సమాజిస్టూ నాకు సాయం చేయడం లేదు. ఏ ఫెమినిస్టూ నా ఆడ పిల్లి గూర్చి పట్టించుకోదు. మార్జాల కిశోర న్యాయాన్ని గూర్చి ఈశ్వర తత్వం బోధించే ఏ భక్తునికి నా పిల్లి పురుడు ఒక సమస్యగా కన్పడటం లేదు. మనుష్యులను చంపడానికి తుపాకులను పట్టుకోండి అని ప్రేరేపించే వాళ్లు ఈ పురుటి నొప్పుల గూర్చి ఆలోచించరు. మనిషికి సృష్టికంటే విధ్వంసం ఎందుకంత ఇష్టం? మాట్లాడకుండా ఇంటికి చేరాను. ఇసుకలో తల దూర్చిన ఉష్ట్రపక్షి తన ఎస్కేపిజంతో సమస్య నుంచి పారిపోయినట్టు భ్రమిస్తుంది. నా పరిస్థితి అలాంటిదే.

''పిల్లీ! ఇక నీ సమస్యను నీవే పరిష్కరించుకో'' అని మనస్సులోనే అనుకుని ఊరుకున్నాను. ఏమైందో పిల్లి కన్పడడం మానేసింది. పాపం! అని జాలి పడ్డాను. పిల్లిని ఎవరైనా పట్టుకుని పోయారా? చంపేశారా? వేరే కాలనీకి పోయిందా? ఏమైందో ఏమో?

తెల్లవార్లూ-నిద్రకాని నిద్ర. చెదిరిన స్వప్నాలు.

జనవరి 14వ తేదీన న్యూస్ పేపర్ పట్టుకుని మేడమీదికి వెళ్లాను. చలి కొంచెం పెరిగింది. సూర్యుడు ఉత్తరాయణం మొదలుపెట్టినాడు. గదిలోకి వెళ్లి చూసేసరికి పిల్లి అరుపు విన్పించింది. క్రింద గుట్టగా పోసిన పుస్తకాలనూ అవతల బుక్‌రాక్‌ను మరుగుగా చేసుకుని పిల్లి ప్రసవించింది.

అక్కడ భగవద్గీత, బైబిలు, ఖురాను వంటి ఎన్నో విలువైన పుస్తకాలున్నాయి. నిన్నటి వరకూ తాను రక్షించిన ఈ పుస్తకాలే రాత్రి ఈ అల్ప జీవి పురిటి నొప్పులకు మరుగు కల్పించాయన్నమాట.

మూడు తెల్లని పిల్లి పిల్లలు-అమాయకమైన కన్నులు. ఎంత అందం! ఎంత అపూర్వ సృష్టి. మూల ప్రకృతికి కార్యరూపం.

ఇటు పిల్లలూ-పెద్దలూ-రాజకీయ నాయకులూ- ఒకరేమిటి? అన్ని వర్గాల వారూ ఆకాశంలో గాలి పటాలు ఎగురవేసుకుంటూ ఒకరి గాలి పటాన్ని మరొకరు మాంజా కోసి వేసినప్పుడు ఆనందంతో పెద్దగా అరుస్తున్నారు.

★